

9-3-2016 - Uitgave Volle Lading Groep

Strijdbaar vakbondswerk in plaats van kort geding

De directie van APMT heeft alle vaste APMT-ers een overeenkomst aangeboden met een werkgelegenheidsgarantie tot juli 2020 zonder ontspappingsclausules.

De collega's met een jaarcontract werd een overeenkomst aangeboden waardoor ze € 4.500,- per dienstjaar krijgen als de arbeidsovereenkomst niet wordt verlengd. De overgrote meerderheid heeft die overeenkomst getekend.

In een kort geding op 21 maart zal namens FNV Havens de rechter worden gevraagd die overeenkomsten te verbieden.

*Vervolg
op
blz. 2*

Het lijkt moeilijk iets te verbieden wat al gebeurd is.

Maar het belangrijkste is dat - nu de zaak in de haven steeds scherper komt te liggen - een kort geding de weg achteruit is en dat het op de vakbondsleden zelf aankomt om het strijdbare vakbondswerk vorm te geven. Het kort geding past bij het polderen en kan niets goeds opleveren.

Niet concessies afwijzen, maar verder gaan en de goede eisen stellen aan APMT en in de sector

De collega's bij APMT zijn in de containersector een voorbeeld van strijdbaarheid. Het eerste doel van de directie is om deelname van de APMT-ers aan solidaire sectorale strijd te voorkomen.

Dat plan is mislukt, want op 7 en 8 januari - terwijl het aanbod op tafel lag - deden de collega's van APMT gewoon mee aan de sectorale acties. Ze blokkeerden de poort en er draaide geen kraan. Het echte vakbondswerk betekent ook overtuigingswerk: je collega's er van overtuigen dat het nodig is met de hele sector in beweging te komen - ook al lijkt er voor jou op korte termijn geen wolkje aan de lucht.

Met een kort geding de concessies

ongedaan willen maken is solidariteit van de armoede.

Niet een kort geding om concessies te verbieden, maar meer concessies eisen bij APMT en in de sector: solidariteit om er beter van te worden!

Als de directie van de bond af wil, laat dan zien dat je met het strijdbare vakbondswerk vooruit komt

Het tweede doel van de directie is om de vakbond zelf kapot te maken. Ze wil geen vakbonden, want vakbonden roepen hoe dan ook altijd ideeën van gezamenlijke strijd en solidariteit bij arbeiders wakker. De directie wil de bond afbreken en begraven. Het kort geding speelt de directie daarbij alleen maar in de kaart, want het is niet in het belang van de collega's bij APMT en ook niet in het belang van de collega's in de rest van de sector.

De concessies bij APM ongedaan maken is een stap achteruit. Sectorale acties voor de goede eisen is de noodzakelijke stap vooruit. Arbeiders worden lid van een vakbond om samen op te komen voor de gezamenlijke belangen en niet om tegen die belangen in te gaan. Het kort geding leidt alleen maar tot een anti-vakbondsstemming, tot verdeeldheid en tot ideeën over het oprichten van bedrijfsbonden.

Een sectoraal akkoord heeft alleen nut als de belangen van alle collega's daarmee worden gediend

Er wordt gezegd: 'de afspraken die de APMT-directie met het personeel maakte hadden ook in het sectorale overleg gemaakt kunnen worden'. Het sectorale overleg zou nodig zijn omdat er bedrijfsoverstijgende afspraken gemaakt moeten worden. Dat is op zichzelf gezien natuurlijk waar.

Maar daarmee wordt verhuld dat in het sectorale overleg juist **niet** een werkgarantie zonder ontsnappingsclausules wordt geëist. Daarmee wordt verhuld dat in het sectorale overleg de belangen van de collega's met een jaarcontract en de belangen van de collega's van de inhuurbedrijven op het offerblok liggen. Daarmee zijn het mooie woorden zonder inhoud.

Als een kort geding het verkeerde antwoord is dan is het tijd dat de leden zelf het strijdbare vakbondswerk oppakken

Als het besluit van tenminste drie stakingsdagen per maand niet wordt uitgevoerd, als er eisen worden gesteld die noch voor de vasten, noch voor de tijdelijken perspectief bieden en als geprobeerd wordt om concessies van de APMT-directie ongedaan te maken, dan is het tijd dat de vakbondsleden zelf het strijdbare vakbondswerk aanpakken.

Zoals het nu gaat kan er uit het sectorale overleg niets goeds komen. Zoals het nu gaat levert het sectorale overleg verdeeldheid op tussen collega's met een vaste baan en collega's met een jaarcontract. Zoals het nu gaat levert het secto-

*Vervolg
op
blz. 4*

Vervolg
van
blz. 3

rale overleg een werkgarantie met ontsnappingsclausules op voor de collega's met een vast contract en werkloosheid voor de collega's met een jaarcontract.

Zelf het strijdbare vakbondswerk aanpakken is uitvoering geven aan het besluit van de ledenvergadering: drie keer per maand 24 uur plat en als de bedrijven niet buigen de druk verder opvoeren.

Met babbelen en polderen gaan alleen maar banen verloren. En de zaak komt steeds scherper te liggen want voor de collega's van RPS is het twee voor twaalf. Er moet dus wat ondernomen worden. Als de collega's die op 7 en 8 januari voor de poorten stonden te posten de koppen bij elkaar steken, dan kunnen de leden uitvoeren wat wordt nagelaten.

Zelf het strijdbare vakbondswerk aanpakken is geen ontslagen bij RPS toestaan, want nu

ontslagen bij RPS is straks ontslagen bij de rest. Vaste banen eisen: een toekomst voor de jeugd in plaats van flexcontract naar flexcontract. Arbeidstijdverkortingen eisen: laat de havenarbeiders en de werkloze jeugd profiteren van de automatisering.

- **Elke havenbaan een vaste baan!**
- **Werkgaranties zonder ontsnappingsclausules en ook voor de collega's van RPS!**
- **Niet alleen maar een tijdelijke uitbreiding van de Senioren Haven Fit Regeling, maar arbeidstijdverkortingen op kosten van de baas:**
 - o op 60 jaar met een goede regeling eruit, jongeren erin!
 - o zesploegendienst in de volcontinu!
 - o vierdaagse werkweek in de andere diensten!

Lot RPS-ers verbonden met **alle collega's** in de containersector

Werk je 20, 30, 40 jaar in de havens, eerst bij de SHB en daarna bij RPS - trekken Vervat en Keiman de stekker eruit. Ze dreigen op 1 mei alle RPS-ers te ontslaan.

Heb je het faillissement van de SHB december 2007 overleefd, krijg je dit.

Bij het faillissement van de SHB werd op het podium gedreigd met het bezetten van tunnels en het blokkeren van wegen, maar wat gebeurde was onderhandelen met Vervat en Keiman.

En het resultaat van die onderhandelingen was dat 70% van de collega's de WW in vloog en dat de rest een uitzendcontract bij RPS kreeg.

Na twee jaar werd dat omgezet in parttime contracten voor de meesten en een fulltime contract voor een minderheid.

Niet een bladzijde uit het vakbondsboek om trots op te zijn.

Wat voor bladzijde wordt er in 2016 geschreven?

De vraag is wat er nu voor bladzijde in het vakbondsboek wordt geschreven. Nu wordt op het podium gedreigd met drie stakingsdagen per maand, maar er is na één stakingsdag niet meer gestaakt. En op-

*Vervolg
op
blz. 6*

**Kom naar de
vergadering
van de
Volle Lading**

**vrijdag
11 maart
2016
20.00 uur**

**J. de Vouplein 99
Rotterdam**

Vervolg RPS

nieuw wordt er in achterkamertjes onderhandeld. Je houdt je hart vast.

Veel collega's hopen dat het met praten allemaal wel zal lukken: een beetje smeergeld van HbR en uit de pensioenpot om de ouderen naar pensioen te helpen en de rest aan een baan.

Maar bij de havenbedrijven ontbreekt de wil om aan die oplossing mee te werken. De bedrijven zijn agressief geworden omdat de havenarbeiders defensief zijn geworden. Met praten alleen zal er geen enkele concrete concessie losgepeuterd worden.

In de loop van april zal duidelijk worden dat je zonder druk op de ketel kan praten tot je een ons weegt. Hoe eerder de RPS-ers en hun collega's op de bedrijven in beweging komen, hoe beter.

Solidariteit: samen sterk of apart ten onder

Er is wel een groot verschil met 2007. Nu wordt er gepraat over een sectorale oplossing. Het lot van de RPS-ers is nu direct verbonden met het lot van alle collega's in de containersector.

Het is in het directe belang van alle collega's dat er bij RPS niemand wordt ontslagen. Een werkgelegenheidsakkoord voor

de containersector is het papier niet waard waar het op geschreven is, als bij RPS ontslagen vallen - dan volgen ECT, Uniport, APMT en andere bedrijven vanzelf. Dan worden de collega's van elk bedrijf weer op zichzelf teruggeworpen en dat is moeilijk vechten.

Solidariteit dat is wat nu nodig is. Solidariteit om de collega's van RPS te beschermen. Solidariteit om jezelf te beschermen: één voor allen, allen voor één. Solidariteitsverklaringen en solidariteitsacties zijn nu nodig. Hoe eerder de sector in beweging komt hoe beter.

Uit een **ander** vaatje tappen

Als het om vakbondslidmaatschap gaat, dan kun je van alles horen. Sommige FNV-ers gaan naar het CNV. Er zijn er ook collega's die over een bedrijfsbondje dromen - ze denken het met de 'eigen' directie beter te kunnen regelen.

Onvrede met polderpolitiek

De onvrede gaat alle kanten op, dus denken havenarbeiders ook alle kanten op. De Volle Lading denkt maar één kant op: de kant van het strijdbare vakbondswerk.

Ben je voor het strijdbare vakbondswerk dan ben je ontevreden dat stakingen niet tot het gewone arsenaal van vakbondswapens behoren. Voor januari 2016 was er 13 jaar lang geen vakbondsstaking uitgeroepen in de containersector. Dan is het niet raar dat de jongeren nog steeds geen vaste baan hebben en dat een sector-CAO nog steeds niet is verwezenlijkt.

Bedrijven willen van bond af

Dat er geen akkoord is ligt niet aan de opstelling van de FNV, maar aan de opstelling van de bedrijven. De bedrijven willen eigenlijk helemaal niet meer onderhandelen met een bond, ze willen eigenlijk geen CAO's

meer. Ze wikken en wegen: zullen we de stekker definitief uit het overleg trekken of sluiten we een akkoord. RWG is voorop gegaan met een CAO die de naam CAO niet waard is.

Zelfstandig aanpakken

Er is maar één stap van doorslaggevende betekenis: zelf het heft in handen nemen.

Doorslaggevend kan alleen het besluit zijn om met je collega's te gaan doen wat een strijdbare vakbond hoort te doen: eenheid en solidariteit voorop stellen door eisen te formuleren op basis van de belangen van de werkende mensen en de strijd daarvoor voor te bereiden.

Het initiatief om het echte vakbondswerk op deze wijze zelfstandig aan te pakken is er niet mee gediend dat collega's over allerlei bonden verdeeld raken.

Allemaal lid van de grootste bond is voor het echte vakbondswerk een beter uitgangspunt.

Uitgangspunten van de Volle Lading

1. We maken ons met offensieve eisen sterk voor de belangen van de havenarbeiders en de jeugd die in de haven gaat werken.
2. We helpen de strijd voor die belangen te organiseren onder andere door de vier-wekelijkse uitgave van de Volle Lading.
3. We werken democratisch. Iedereen kan zijn inbreng hebben. Vrienden die de strijd van de havenarbeiders ondersteunen zijn welkom.
4. We ijveren voor vakbonden die strijdbaar en democratisch voor de belangen van de werkers opkomen.
5. We zijn onafhankelijk, ook financieel. We accepteren alleen financiële bijdragen als ze zonder voorwaarden worden gegeven.
6. We staan open voor gedachten over een andere maatschappij zonder uitbuiting en onderdrukking van de werkende mensen - dat geeft richting aan onze strijd.
7. We werken aan de versterking van de internationale solidariteit van de havenarbeiders.

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

De Volle Lading is een
uitgave van De Volle La-
dinggroep - van collega's
voor collega's in de haven.

Contact:
info@vollelading.nl

Telefoon: **010-4860045**